

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 711/2014-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 21. októbra 2014 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť O. G., zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Peružekom, Radlinského 1, Hlohovec, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Sp 31/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť O. G. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. augusta 2014 doručená sťažnosť O. G. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti

v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Sp 31/2013 (ďalej aj „namietané konanie“).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplynulo, že sťažovateľ sa v namietanom konaní návrhom doručeným krajskému súdu 15. februára 2013 domáhal preskúmania rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v Bratislave č. k. 2630/04, Zn.: R3-6308/12/1464/07/MBE z 30. novembra 2012.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že od doručenia návrhu *„neboli vykonané žiadne úkony súdu a preto som písomne prostredníctvom svojho právneho zástupcu vec urgoval dňa 09.01.2014... Vec urgoval aj samotný sťažovateľ dňa 17.01.2014, pričom na uvedenú urgenciu odpovedal podpredseda Krajského súdu Bratislava dňa 11.02.2014..., ktorý uviedol, že predmetná sťažnosť je dôvodná. Napriek tejto okolnosti súd však termín pojednávania neurčil a ani nevykonal žiaden úkon a z tohto dôvodu som vec prostredníctvom svojho právneho zástupcu urgoval dňa 23.07.2014... Nie je akceptovateľné, aby uvedenú právnu vec nebolo možné rozhodnúť po uplynutí 1,5 roka, pričom ani skutkovo ani vecne nejde o právne zložitú vec. Opätovne uvádzam, že zo strany sťažovateľa neboli podniknuté žiadne úkony, ktoré by odôvodňovali vzniknuté prieťahy v predmetnom konaní a uvádzam, že zo strany sťažovateľa nedošlo k žiadnym prieťahom, nakoľko bol aktívny a svojimi podaniami sa dožadoval rozhodnutia v uvedenej veci.“*

Podľa názoru sťažovateľa nečinnosťou krajského súdu v namietanom konaní, resp. zdĺhavým rozhodovaním v jeho veci došlo k porušeniu ním označených práv, pričom ďalej uvádza: *„Nečinnosť súdu resp. nedostatočná rýchlosť konania súdu v tomto konaní môže mať závažné následky pre sťažovateľa. Takouto nečinnosťou súdu preto sťažovateľovi môže vzniknúť škoda, ktorú mu nik neuhradí. Uvádzam, že v zmysle Dohovoru, musí súd poskytovať efektívnu ochranu práv, čo vzhľadom na dĺžku predmetného súdneho konania sa javí sťažovateľovi ako pohrdanie jeho právami a slobodami.“*

Sťažovateľ zároveň žiada o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 3 320 €, ktoré odôvodňuje tým, že v namietanom konaní „súd nezabezpečil a neposkytol ústavou garantované právo na súdnu a inú právnu ochranu a ani neodstránil stav právnej neistoty“.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ žiada, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Krajský súd Bratislava v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Sp 31/2013 porušil právo O. G. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Krajskému súdu Bratislava sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Sp 31/2013 konal bez zbytočných prietáhov.

3. O. G. sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 3 320 Eur, ktoré je Krajský súd Bratislava povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. O. G. sa priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 284,08 Eur, ktorú je Krajský súd Bratislava povinný vyplatiť na účet právneho zástupcu JUDr. Petra Peružeka do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého

návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Sp 31/2013 došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08).

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Inými slovami, ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenej pochybnosti javí ako neopodstatnený (napr. III. ÚS 199/02).

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02). Pojem „zbytočné priet'ahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01).

Ústavný súd taktiež už viackrát rozhodol (m. m. I. ÚS 21/99, I. ÚS 56/08), že účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na priet'ahy v konaní je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov.

Zo spisu krajského súdu sp. zn. 4 Sp 31/2013, ktorý si ústavný súd pre účel predbežného prerokovania sťažnosti vyžiadal, vyplýva, že namietané konanie začalo 15. februára 2013 predložením administratívneho spisu spolu s opravným prostriedkom sťažovateľa krajskému súdu. V priebehu konania sťažovateľ podal 20. januára 2014 predsedovi krajského súdu sťažnosť na priet'ahy v namietanom súdnom konaní. Podpredsedníčka krajského súdu v odpovedi na uvedenú sťažnosť z 11. februára 2014 (sp. zn. Spr 2016/2014) konštatovala jej dôvodnosť spôsobenú okolnosťami objektívnej povahy *„so zreteľom na množstvo vecí pridelených na vybavenie do oddelenia 4 Sp, spôsob ich vybavovania podľa poradia, okrem vecí prednostných v zmysle zákonnej úpravy a rozvrhu práce súdu, ako aj na personálnu vyťaženosť sudcov, pričom tieto skutočnosti majú nemalý vplyv na rýchlosť konania v predmetnej veci a sú objektívnym dôvodom neprimeranej dĺžky súdneho konania“*. Súčasne uviedla, že vec sťažovateľa *„bude prevedená do režimu sledovania vecí podpredsedníčkou krajského súdu za účelom*

zabránenia vzniku ďalších prietahov v konaní“. Podľa zistení ústavného súdu v namietanom konaní bolo 1. októbra 2014 krajským súdom meritórne rozhodnuté, a to rozsudkom, ktorým krajský súd potvrdil rozhodnutie správneho orgánu.

Z uvedeného vyplýva, že namietané konanie pred krajským súdom od predloženia administratívneho spisu spolu s opravným prostriedkom sťažovateľa až do meritórneho rozhodnutia trvalo približne poldruha roka. Aj napriek skutočnosti, že do podania sťažnosti predsedovi krajského súdu sa namietané konanie skutočne vyznačovalo prietahmi, tak ako to tvrdil sťažovateľ, a potvrdila to i podpredsedníčka krajského súdu v odpovedi na sťažnosť, podanie sťažnosti predsedovi krajského súdu sa v danom prípade ukázalo účinným prostriedkom nápravy. Krajský súd vo veci následne 27. júna 2014 nariadil termín pojednávania a 1. októbra 2014 (aj keď ešte nie právoplatne) meritórne rozhodol.

S ohľadom na skutkové okolnosti prípadu a v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd mohol postup krajského súdu v označenom konaní po prípadnom prijatí návrhu (sťažnosti) na ďalšie konanie kvalifikovať ako porušenie základného práva sťažovateľa zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Z tohto dôvodu ústavný súd sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. októbra 2014